

Lietas arhīva Nr. A42-01182-19/23
[ECLI:LV:ADRJRIT:2019:0620.A420312018.2.S](#)

SPRIEDUMS Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2019.gada 20.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Mīgla,

pieņemot pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Nord Forest” pārstāvjiem/pers. A/ un/pers. B/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Ekonomikas ministrijas pārstāvjiem Ingūnai Draudiņai un Jānim Radziņam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Nord Forest” pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirtas tiesības uz obligātā iepirkuma komponentes samazinājumu par 2016.gadu.

Aprakstošā daļa

[1] Ekonomikas ministrija (turpmāk – ministrija vai atbildētāja) 2017.gada 30.oktobrī saņēma pieteicējas iesniegumu tiesību iegūšanai uz obligātā iepirkuma komponentes (turpmāk – OIK) samazinājumu par periodu no 2016.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim un tam pievienotos dokumentus. Pieteicējas iesniegums un tā pielikumi sagatavoti tiesību iegūšanai uz OIK samazinājumu par 2016.gadā patērēto elektroenerģiju atbilstoši Ministru kabineta 2015.gada 14.jūlija noteikumu Nr.395 „Kārtība, kādā energoietilpīgi apstrādes rūpniecības uzņēmumi iegūst tiesības uz samazinātu līdzdalību obligātā iepirkuma komponentes maksājumam” (turpmāk – Noteikumi Nr.395) prasībām (*lietas 8.-12.lapa*).

Ar ministrijas 2018.gada 30.oktobra lēmumu Nr.2.8.1-8/2018/389 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) nolēms nepiešķirt pieteicējai tiesības uz obligātā iepirkuma komponentes samazinājumu par laikposmā no 2016.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim piemēroto obligātā iepirkuma komponenti, jo komersants neatbilst Noteikumu Nr.395 5.punktā minētajiem kritērijiem, kas piešķir tiesības uz OIK samazinājumu vienam kalendāra gadam (*lietas 8.-12.lapa*).

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2018.gada 7.decembrī saņemts pieteicējas pieteikums, kas pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Noteikumi Nr.395, no ministrijas viedokļa, paskaidro “pieslēguma vietas” definīciju ar “pieslēguma punktu”, taču skaidri nepasaka, kas ir “pieslēguma punkts” – proti, pieslēguma vieta var būt gaisvadu līnija, transformatoru apakšstacija, strāvas ievads ēkā, skaitītājs, ievadstrāvas automāts, vai cits atskaite punkts.

Pieteicējas ieskatā definīcija “pieslēguma vieta” ir definējama kopsakarā ar Noteikumu Nr.395 2.4.punktā ietverto norādi uz “pamatotām tehniskām prasībām un par ekonomiski pamatotām izmaksām”.

Pieteicēja nepiekrīt pārsūdzētajā lēmumā ietvertā pieslēguma punkta definīcijai, kas ir pielīdzināta skaitītājam, proti, ja ir divi skaitītāji, tad ir divas pieslēguma vietas un pieslēguma punkti, jo slodzes sadales, topogrāfijas un citu apsvērumu dēļ vienam klientam vienā objektā vai adresācijas punktā var būt ierīkoti vairāki pieslēgumi. Pieslēguma tehniskais izpildījums var būt atkarīgs, piemēram, no vēsturiskiem apstākļiem vai sadales tīkla operatora iespējas nodrošināt nepieciešamo jaudu ar vienu vai vairākām gaisvadu līnijām vai kabeļiem. Turklāt gadījumā, ja abas līnijas ir pieslēgtas vienai apakšstacijai sadales tīkla pusē, tad tikpat labi apakšstaciju var uzskatīt to punktu pārvades vai sadales sistēmā, no kura atbilstoši pamatotām tehniskām prasībām un par ekonomiski pamatotām izmaksām iespējams piegādāt elektroenerģiju sistēmas lietotājam nepieciešamajā kvalitātē.

[2.2] Ministrijai bija jāvērtē lietas apstākļi kopsakarā ar pieteicējas ražošanas objekta /adrese/, ģeogrāfisko stāvokli un būtības, proti, pēc savas būtības ražošanas objekti, kuri pārsūdzētajā lēmumā ir identificēti, kā “Kokapstrādes darbnīcas” un “Ražošanas celis” atrodas vienā vietā, un pēc savas būtības ir nevis divi, bet viens ražošanas objekts. Līdz ar ko faktiskie lietas apstākļi nav tipiski Noteikumu Nr.395 5.2.apakšpunktam un 2.4.punktam.

[2.3] Pieteicēja norāda, ka ministrijas izdoto vadlīniju „Vadlīnijas par obligātā iepirkuma komponentes samazināšanu energoietilpīgiem apstrādes rūpniecības uzņēmumiem” (apstiprinātas ar ministrijas 2017.gada 15.septembra rīkojumu Nr.193) 3.2. sadaļa noteic, ka komersants identificē patēriņu attiecīgajā Atbalstāmajā nozarē pieslēguma punktā, piemērojot zemāk uzskaitītās pieejas, šādā prioritārā secībā: 1) pēc fakta, pamatojoties uz elektrotīkla uzturētāja reģistrētiem skaitītāju rādījumiem.

Proti, vārds skaitītāji ir pielietots daudzskaitlī, kas jebkura gadījumā neatbilst pārsūdzētajā lēmumā sniegtajiem pieslēguma punkta un pieslēguma vietas jēdzieniem. No vadlīnijām neizriet, ka vienā pieslēguma vietā var būt tikai viens pieslēguma punkts, pieļaujot vairāku elektroenerģijas skaitītāju esamību pie viena komersanta. Pieteicējas ieskatā daudzskaitļa formas pielietošanu attiecībā uz komersantu minētajās vadlīnijās nevar uzskatīt par neveiksmīgu gramatisko konstrukciju, tādējādi, vai nu Noteikumu Nr.395 2.4. un 5.2.apakšpunkta tulkojums nav pareizs, vai arī konkrētie lietas apstākļi nav tipiski Noteikumiem Nr.395.

[2.4] Pieteicēja atsauca uz Satversmes tiesas 2007.gada 28.februāra lēmuma lietā Nr.2006-41-01 15.punktu un norāda, ka konkrētajā tiesiskā situācijā ministrija nepamatoti sašaurināja Noteikumu Nr.395 2.4.apakšpunktā ietverto jēdzienu “pieslēguma vieta” pretēji Administratīvā procesa likuma 8.pantā ietvertajam tiesību normu saprātīgās piemērošanas principam, kas arī noveda pie nepareiza secinājuma, ka 2016.gadā elektroenerģija patērēta divos pieslēguma punktos, katrā patērējot, mazāk kā Noteikumu Nr.395 5.2.apakšpunktā noteiktajā 0,5 gigavattstundu (turpmāk – GWh) apjomā. Pieteicējas ieskatā tās patērētās elektroenerģijas daudzums, kas uzskaitīts ar skaitītāju Nr.36054462 (kas uzskaitīja elektroenerģijas patēriņu 498 356,39 KWh apmērā) un ar skaitītāju Nr.36055707 (kas uzskaitīja elektroenerģijas patēriņu 167 364,57 KWh apmērā), kopā 0,66 GWh ir uzskatāms kā patērēts vienā pieslēguma vietā un ir atbilstošs Noteikumu Nr.395 6.punktam.

[2.5] Ministrija ir pieprasījusi informāciju no AS „Sadales tīkls”, pamatojoties uz Noteikumu Nr.395 19.punktu, tomēr, vadoties, no jēdziena

“autentiskums” definīcijas, kas nosaka, ka autentiskums ir “ar oriģinālu saskanis”, ministrija nepārbaudīja pieteicējas iesniegto dokumentu autentiskumu, bet ieguva jaunu informāciju, pārsniedzot savu kompetenci.

Pieteicējai nav saprotams, kādēļ ministrija pretēji Administratīvā procesa likuma 59.pantam nepieprasīja pieteicējai papildus informāciju.

[3] Ministrija tiesai sniegtajā paskaidrojumā pieteikumu uzskata par nepamatotu un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Ministrija ir izmantojusi visas tiesiskās metodes, lai iegūtu nepieciešamo informāciju pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai un, pieprasot informāciju no AS „Sadales tīkls”, tā nav pārsniegusi savu kompetenci, bet gan izmantojusi savas tiesības atbilstoši Administratīvā procesa likuma 59.pantam.

Konkrētā informācija bija nepieciešama, lai ministrija varētu pārliecināties, vai pieteicēja atbilst Noteikumu Nr.395 5.punkta prasībām.

AS „Sadales tīkls” sniegtā informācija nepārprotami norāda uz to, ka pieteicējai ir divas pieslēguma vietas – transformatora apakšstacijā /stacija/ un /stacija a/savukārt elektroenerģijas skaitītāji nodrošina uzskaiti tikai no šīm pieslēguma vietām. Līdz ar to saskaņā ar Noteikumu Nr.395 2.4.apakšpunktu abas minētās apakšstacijas nevar uzskatīt par vienu pieslēguma vietu.

[3.2] Atbilstoši Noteikumu Nr.395 2.4.apakšpunktam pieslēguma punktam jābūt savienotam ar elektroenerģijas pārvades vai sadales sistēmu, proti, AS „Sadales tīkls” transformatoru apakšstacija ir viens pieslēguma punkts. Līdz ar to ministrija, pieņemot pārsūdzēto lēmumu, nav sašaurinājusi terminu “pieslēguma vieta”, bet to piemērojusi atbilstoši Noteikumiem Nr.395 un Administratīvā procesa likuma 7.pantam.

[3.3] Saskaņā ar Noteikumu Nr.395 20.punktu ministrija 2017.gada 6.decembrī nosūtīja pieteicējai vēstuli Nr.451-2-8966 ar lūgumu novērst ministrijas konstatētos trūkumus, tādējādi izpildot Administratīvā procesa likuma 59.panta prasības, dodot iespēju pieteicējai veikt labojumus iesniegtajā iesniegumā.

[3.4] Ministrija norāda, ka pieteicēja, iesniedzot iesniegumu par tiesību iegūšanu uz OIK samazinājumu, pati atbild par tajā iekļauto aprēķinu un datu pareizību, kurus apliecina zvērināts revidents, līdz ar to pieteicējas iebildumi nav pamatoti.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

[5] Atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajos lēmumos un paskaidrojumā minēto.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējusi administratīvās lietas materiālus un uzklusījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Atbilstoši tiesas sēdē norādītajam, lietā nav strīds par faktiskajiem apstākļiem, bet ir strīds, vai 2016.gadā patērētās elektroenerģijas daudzums, kas uzskaitīts ar skaitītāju Nr.36054462 (kas uzskaitīja elektroenerģijas patēriņu 498 356,39 KWh apmērā) un ar skaitītāju Nr.36055707 (kas uzskaitīja elektroenerģijas patēriņu 167 364,57 KWh apmērā), kopā 0,66 GWh, ir uzskatāms kā patērēts vienā pieslēguma vietā un ir atbilstošs Noteikumu Nr.395 5.2.apakšpunktam.

[8] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, konstatē turpmāko.

[8.1] Ministrija, izvērtējot pieteicējas sākotnējo iesniegumu par 2016.gadu, konstatēja, ka tas neatbilst Noteikumu Nr.395 prasībām. Ņemot vērā minēto, atbilstoši Noteikumu Nr.395 19. un 20.punktam ministrija ar 2017.gada 6.decembra vēstuli Nr.451-2-8966 „Par informācijas pieprasīšanu” (turpmāk – vēstule Nr.8966) lūdz pieteicēju 10 darbdienu laikā novērst minētos trūkumus, iesniedzot: 1) labotu elektroenerģijas izmaksu īpatsvara aprēķina dokumentu, piemērojot faktiskajam gada patēriņam atbilstošu elektroenerģijas cenu; 2) labotu un izvērstu OIK samazinājuma aprēķinu par 2016.gadu; 3) aktualizētu zvērināta revidenta atzinumu par aprēķinu pareizību, kas noformēts atbilstoši Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.916 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība” prasībām (*lietas 29.-31.lapa*).

Pamatojoties uz vēstuli Nr.8966, pieteicēja 2017.gada 19.decembrī iesniedza pieprasīto papildus informāciju un dokumentus (*lietas 8.-12.lapa*).

[8.2] Atbildot uz ministrijas 2018.gada 15.jūnija vēstuli Nr.2.8.2-7/2018/261, AS „Sadales tīkls” 2018.gada 26.jūlija vēstulē Nr.E-3049S/756S informēja ministriju, ka pieteicējas ražošanas objektiem/adrese/(turpmāk – /adrese/), ir izveidotas divas pastāvīgās pieslēguma vietas un skaitītāji nodrošina elektroenerģijas patēriņa uzskaiti katrs no sava pieslēguma punkta: 1) kopapstrādes darbnīcas /adrese/ skaitītāja Nr.36054462, pieslēguma punkts – transformatora apakšstacijā /stacija/ 2) ražošanas cehs /adrese/ skaitītāja Nr.36055707, pieslēguma punkts – transformatora apakšstacijā /stacija a/ 2015. un 2016.gadā abi skaitītāji nodrošināja elektroenerģijas patēriņa uzskaiti katrs no sava pieslēguma punkta (*lietas 24.-26.lapa*).

[8.3] Atbilstoši pārsūdzētajā lēmumā norādītajam ministrija konstatēja, ka pieteicējas iesniegumam pievienoti dokumenti, kas liecina, ka 2016.gadā komersants saimnieciskai darbībai /adrese/ ir patērējis elektroenerģiju 0,66 GWh. Viena laikus dokumenti norāda, ka šo patēriņu uzskaita divi skaitītāji, kurus AS „Sadales tīkls” dokumentos var identificēt kā skaitītāju Nr.36054462 un skaitītāju Nr.36055707. Tātad, 2016.gadā elektroenerģija patērēta divos pieslēguma punktos, katrā, patērējot mazāk, kā Noteikumu Nr.395 5.2.apakšpunktā noteiktajā 0,5 (GWh) apjomā, līdz ar to pieteicēja neatbilst Noteikumu Nr.395 5.punkta minētajiem kritērijiem.

[9] Pieteicēja pieteikumā norāda, ka nepiekrīt pārsūdzētajā lēmumā ietvertā pieslēguma punkta definīcijai, kas ir pielīdzināta skaitītājam.

Tiesas sēdē ministrija norādīja, ka neskatās uz skaitītājiem, bet pieslēguma punktiem, proti, robežas starp komersanta tīkliem un sadales tīkliem, šajā gadījumā pieteicēja saņem elektroenerģiju no divām pusēm. Savukārt pieteicējas ieskatā nav svarīgi, vai pieteicēja saņem elektroenerģiju no divām vai vairāk pusēm, jo ir viena ražotne, viens uzņēmums vienā teritorijā, viens piegādātājs (piegādā pa sadales tīkls infrastruktūru), proti, pēc būtības ir viens pieslēgums no sadales tīkla. Pēc pieteicējas ieskatiem skaitītāja Nr.36054462 un Nr.36055707 rādījums ir jāsummē.

Noteikumu Nr.395 2.4.apakšpunktā paskaidrots tajos lietotais termins pieslēguma vieta, proti, pieslēguma vieta ir pieslēguma punkts elektroenerģijas pārvades vai sadales sistēmā, no kura atbilstoši pamatotām tehniskām prasībām un par ekonomiski pamatotām izmaksām iespējams piegādāt elektroenerģiju sistēmas lietotājam nepieciešamajā kvalitātē.

Enerģētikas likuma pirmā panta 32.punkts noteic, ka pārvades sistēma ir enerģijas pārvades tīkls vai cauruļvadu sistēma ar visiem pārvades funkciju veikšanai nepieciešamajiem energoapgādes komersanta objektiem, kurus izmanto enerģijas transportēšanai, un 35.punkts noteic, ka sadales sistēma ir enerģijas sadales tīkls vai cauruļvadu sistēma ar visiem sadales funkciju veikšanai nepieciešamajiem energoapgādes komersanta objektiem, kurus izmanto enerģijas transportēšanai no pārvades sistēmas līdz lietotāja energoapgādes sistēmas piederības robežai.

Savukārt attiecībā uz terminu – pieslēguma punkts – tiesa atzīst par pamatotu pieteicējas norādīto, ka Noteikumi Nr.395 skaidri nedefinē minēto

terminu. Tomēr tiesa konstatē, ka ministrijai ar AS „Sadales tīkls” 2018.gada 26.jūlija vēstulei Nr.E-3049S/756S pievienotajiem pielikumiem ir uzrādītas pieslēguma shēmas un konkrēti pieslēguma punkti – transformatora apakšstacijā /stacija/ un /stacija a/

Tādējādi, gramatiski tulkojot minētās normas, konkrētajā gadījumā pirmšķietami par pieslēguma vietu būtu uzskatāmi konkrētie pieslēguma punkti – transformatora apakšstacija /stacija/ un /stacija a/

Tomēr gramatiskā metode ir tikai viena no interpretācijas metodēm, un nav pareizi vadīties vienīgi pēc tiesību normas vārdiskās jēgas (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2005.gada 22.aprīļa lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr.2004-25-03 6.punktu*). Tādēļ nepieciešams izmantot arī citas tiesību normu interpretācijas metodes.

[10] Saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 30.² panta otro daļu energoietilpīgo apstrādes rūpniecības uzņēmumu kvalifikācijas kritērijus un kārtību, kādā uzņēmumi var iegūt šā panta pirmajā daļā noteiktās tiesības vai atteikties no tām, nosaka Ministru kabinets.

Atbilstoši Noteikumu Nr.395 5.2.apakšpunktam komersanti, kas veic saimniecisko darbību kādā no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām nozarēm, var iegūt tiesības uz obligātā iepirkuma komponentes samazinājumu vienam kalendāra gadam, ja tie vienlaikus atbilst šādiem kritērijiem: kopējais elektroenerģijas patēriņš komersanta vajadzībām vienā pieslēguma vietā iepriekšējā kalendāra gadā bija lielāks par 0,5 gigavatstundām (GWh).

Savukārt saskaņā ar Noteikumu Nr.395 23.1.apakšpunktu ministrija pieņem lēmumu nepiešķirt komersantam tiesības uz obligātā iepirkuma komponentes samazinājumu par iepriekšējā kalendāra gadā patērēto elektroenerģiju, ja komersants neatbilst šo noteikumu 5.punktā minētajām prasībām.

No Noteikumu Nr.395 anotācijas 2.sadaļas 1.punkta konstatējams, ka sākotnēji sabiedrības mērķgrupas, kuras tiesiskais regulējums ietekmē vai varētu ietekmēt ir energoietilpīgi apstrādes rūpniecības uzņēmumi ar vidējo gada elektroenerģijas patēriņu vismaz 10 GWh (50-60 uzņēmumi) apjomā, kas vienlaicīgi atbilst visiem noteikumu projektā izvirzītajiem kritērijiem.

Ar Ministru kabineta 2016.gada 1.marta noteikumu Nr.134 „Grozījumi Noteikumos Nr.395” 1.punktu papildināti noteikumi ar 2.4.apakšpunktu, definējot pieslēguma vietu, un ar 3.punktu aizstāts 5.2.apakšpunktā skaitlis "10" ar skaitli "0,5", tādējādi pazeminot elektroenerģijas patēriņa sliekšni komersanta vajadzībām vienā pieslēguma vietā no 10 GWh līdz 0,5 GWh.

Līdz ar to secināms, ka brīdī, kad ministrija 2017.gada 30.oktobrī saņēma pieteicējas iesniegumu tiesību iegūšanai uz OIK samazinājumu par periodu no 2016.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim un tam pievienotos dokumentus, pieslēguma vietas definīcijas bija ietverta Noteikumos Nr.395.

[11] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 254.panta pirmā daļa paredz, ja pieteikumu par administratīvā akta izdošanu tiesa atzīst par pamatotu, tā uzdod iestādei izdot attiecīgu administratīvo aktu. Tas nozīmē, ka, izskatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai jāpārbauda, vai pieteicējam atbilstoši lietā konstatētajiem apstākļiem ir vai nav tiesības uz labvēlīgu administratīvo aktu. Turklāt lieta jāizskata atbilstoši lietas izskatīšanas laikā konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem (*sk. Senāta 2009.gada 11.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-345/2009 10.punktu*).

No lietas materiāliem tiesa secina, ka abas pastāvīgās pieslēguma vietas un skaitītāji, kas nodrošina elektroenerģijas patēriņa uzskaiti katrs no sava pieslēguma punkta, ir izveidotas vienā pieteicējas ražošanas objektā – /adrese/ un patērētās elektroenerģijas daudzums, kas uzskaitīts ar skaitītāju Nr.36054462 – 498 356,39 KWh apmērā ir tikai salīdzinoši nedomāz mazāks par nepieciešamajām 0,5 GWh. Par minēto lietā nav strīda.

Atbilstoši pieteicējas norādītajam, pieteicējai ir viens piegādātājs (piegādā pa sadales tīkls infrastruktūru), pēc būtības ir viens pieslēgums no sadales tīkla.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2014.gada 21.janvāra noteikumu Nr.50 „Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi”, kas nosaka kārtību, kādā elektroenerģijas lietotājam piegādā elektroenerģiju un pārtrauc tās piegādi, 2.13.punktu elektroietilks ir elektroapgādes sistēmas daļa, ko izmanto elektroenerģijas pārvadei un sadalei un kas sastāv no savstarpēji savienotām elektropārvades līnijām un elektroiekārtām (piemēram, apakšstacijām, sadales punktiem, elektrosadalnēm). Savukārt saskaņā ar 46.punktu, lietotājs ir atbildīgs par savu elektroiekārtu un elektroietaišu pieslēgšanu, tehnisko stāvokli un kvalificētu apkalpošanu atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas nosaka elektroietaišu tehniskās ekspluatācijas un drošības tehnikas prasības. Lietotājs var slēgt līgumu par elektroietaišu apkalpošanu ar juridisku vai fizisku personu, kura normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir ieguvusi tiesības veikt šādus darbus.

Nemot vērā iepriekš minēto un AS „Sadales tīkls” sniegto atbildi, secināms, ka pieteicējai bija jāzina par savu elektroiekārtu un elektroietaišu pieslēgšanu, proti, ka pieteicējas ražošanas objektiem /adrese/ ir šādi konkrēti pieslēguma punkti – transformatora apakšstacijā /stacija/ un /stacija a/ Līdz ar to saskaņā ar noteikumu Nr.395 2.4.apakšpunktu abas minētās apakšstacijas nevar uzskatīt par vienu pieslēguma vietu atbilstoši pieteicējas norādītajam.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.–251.pantu, 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprida

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Nord Forest” pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirtas tiesības uz obligātā iepirkuma komponentes samazinājumu par 2016.gadu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā pieņemšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese

R.Migla